

Жалбоподателят твърди, че Общият съд, отново погрешно, изхожда от принципа, че марките, използвани от жалбоподателя за обозначаване на инвестиционни фондове, са използвани винаги заедно с наименованието на емитиращата институция. Това обаче се опровергава от доказателствата, които жалбоподателят вече е представил пред СХВП и от които произтича, както бе посочено, че в материалите от пресата в областта на инвестиционните фондове или дори в рамките на консултантска дейност по инвестиционни проекти, наименованието на емитиращата институция не се посочва.

Жалбоподателят твърди също, че обжалваното съдебно решение е недостатъчно мотивирано, доколкото не е видно как Общият съд стига до определянето на гледната точка на германския потребител, която е от решаващо значение за преценката на вероятността от объркване.

Това обаче било необходимо с оглед на обстоятелството, че жалбоподателят доказва, представяйки различни решения на германската служба за патентите и марките, както и на други германски юрисдикции, че посочената служба и посочените юрисдикции изхождат от принципа, че сред германските потребители се наблюдава объркване, когато някои марки, съдържащи същата начална сричка като поредицата марки на жалбоподателя, са регистрирани или използвани от трети лица за обозначаване на услуги във финансовия сектор.

На последно място жалбоподателят отбелязва, че подобно но СХВП Общият съд пропуснал да установи, че съществува вероятност от объркване, която се дължи на това, че услугите са близки и в сектора „сделки с недвижимо имущество“. В случая на фондовете за недвижими имоти, обозначени с марките на жалбоподателя, се посочва, че очакваното от инвеститора увеличение на стойността се постига чрез операции по управление, отдаване под наем и дори продажба на недвижими имоти. Жалбоподателят счита, че поради това както СХВП, така и Общият съд изхождат погрешно от принципа, че управлението на фонд за недвижими имоти се ограничава до събиране на капитала. Доколкото СХВП свързва услугата „сделки с недвижимо имущество“ единствено с дейност, близка до посредничеството, това не отчита надлежно факта, че понятието „сделки с недвижимо имущество“ е много по-широко.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Белгия) на 2 юли 2010 г. — SIAT SA/Белгийската държава

(Дело C-318/10)

(2010/C 246/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: SIAT SA

Ответник: Белгийската държава

Преюдициален въпрос

Дали член 49 от Договора за ЕО в редакцията му, приложима към конкретния случай, като се има предвид, че фактите в основата на спора са настъпили преди влизането в сила на Лисабонския договор на 1 декември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство на държава членка, съгласно което възнагражденията за престации или за услуги не се считат за професионални разходи, които могат да се приспадат, когато са изплатени или предоставени пряко или непряко на данъчно задължено лице, местно за друга държава членка или на чуждестранен обект, които по силата на законодателството на страната, в която са установени, не се облагат в нея с данък върху дохода или се облагат за доходите в конкретния случай според данъчен режим, който е значително по-благоприятен от режима, според който се облагат тези доходи в държавата членка, чието национално законодателство се разглежда, освен ако данъчно задълженото лице не докаже с всички възможни правни средства, че тези възнаграждения съответстват на действителни и неподправени сделки и че не надхвърлят обичайните граници, въпреки че подобно доказване не се изисква за приспадане на възнагражденията за престации или за услуги, изплатени на данъчно задължено лице, местно за тази държава членка, дори ако това данъчно задължено лице не се облага с данък върху дохода или се облага според данъчен режим, който е значително по-благоприятен от общия правен режим в тази държава?

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Дело C-319/10)

(2010/C 246/45)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Haarlem

Страни в главното производство

Ищец: X

Ответник: Inspecteur der Belastingdienst/Y

Преюдициални въпроси

1. Възможно ли е в рамките на тълкуването и/или на преценката на действителността на Регламенти 535/94⁽¹⁾, 1832/2002⁽²⁾, 1871/2003⁽³⁾ и 2344/2003⁽⁴⁾, с които е приета и изменена допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2 (към тогавашния момент носеща номер 8), да се прави позоваване на решението на DSB [Dispute Settlement Body] от 27 септември 2005 г. относно тълкуването на термина „осолен“ в позиция 0210, дори в случаите, в които митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е подадена преди тази дата?

2. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

Как трябва да се прецени дали характерът на пилешкото месо е претърпял промяна?

3. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

а) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. действителни ли са цитираните по-горе регламенти, доколкото за целите на позиция 0210 в тях се посочва, че месото се счита за „осолено“, ако то има общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно?

б) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. трябва ли горесцитираните регламенти да се тълкуват в смисъл, че допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2, в която се предвижда, че месото с общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно се счита за претърпяло промяна на характера и се определя като „осолено“ по смисъла на позиция 0210, както и че месото с общо съдържание на сол, по-ниско от 1,2 % или повече тегловно, претърпяло трайна промяна на характера вследствие на добавянето на сол, не е изключено от класирането под позиция 0210?

4. При утвърдителен отговор на въпрос 3) а):

Как трябва да се определи дали дълготрайното съхранение на пилешкото месо се гарантира чрез осоляването?

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1871/2003 на Комисията от 23 октомври 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 275, стр. 5).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2344/2003 на Комисията от 30 декември 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 346, стр. 38).

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Дело C-320/10)

(2010/C 246/46)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Haarlem

Страни в главното производство

Ищец: X BV

Ответник: Inspecteur der Belastingdienst P

Преюдициални въпроси

1. Възможно ли е в рамките на тълкуването и/или на преценката на действителността на Регламенти 535/94⁽¹⁾, 1832/2002⁽²⁾, 1871/2003⁽³⁾ и 2344/2003⁽⁴⁾, с които е приета и изменена допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2 (към тогавашния момент носеща номер 8), да се прави позоваване на решението на DSB [Dispute Settlement Body] от 27 септември 2005 г. относно тълкуването на термина „осолен“ в позиция 0210, дори в случаите, в които митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е подадена преди тази дата?

2. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

Как трябва да се прецени дали характерът на пилешкото месо е претърпял промяна?

3. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

а) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. действителни ли са цитираните по-горе регламенти, доколкото за целите на позиция 0210 в тях се посочва, че месото се счита за „осолено“, ако то има общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 535/94 на Комисията от 9 март 1994 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 68, стр. 15).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1832/2002 на Комисията от 1 август 2002 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 290, стр. 1).